

NAJLEPSZA REŻYSERIA
CANNES 2021

ANNETTE

W KINACH OD 20 SIERPNI

GF
CUTEX
FILM

Co-funded by the
Creative Europe MEDIA Programme
of the European Union

OPIS FILMU

„Annette” to historia miłości słynnego komika Henry’ego i Ann, śpiewaczki o międzynarodowej sławie. W świetle reflektorów stanowią idealną, szczęśliwą parę. Ich życie odmienią narodziny pierwszego dziecka, Annette, dziewczynki o wyjątkowym darze.

Nowy film mistrza światowego kina Leosa Caraxa („Holy Motors”) to ponadczasowa opowieść o miłości, zazdrości i zemście. Do swojej pierwszej anglojęzycznej produkcji francuski twórca zaangażował zdobywczynię Oscara

Marion Cotillard („Niczego nie żałuję - Edith Piaf”) oraz nominowanego do Oscara Adama Drivera („Historia małżeńska”, saga „Gwiezdne Wojny”). Muzykę i piosenki do filmu skomponował zespół Sparks.

„Annette” to porywający, widowiskowy spektakl, który kipi od emocji. Film miał swoją światową premierę na tegorocznym Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Cannes jako tytuł otwierający francuską imprezę. Leos Carax wyjechał z Cannes z Nagrodą za Najlepszą Reżyserię.

ANNETTE

w kinach od 20 sierpnia

DLACZEGO WARTO OBEJRZEĆ TEN FILM?

- 1** W obsadzie gwiazdy światowego kina – Adam Driver i Marion Cotillard.
- 2** Pierwszy anglojęzyczny film wizjonera kina Leosa Caraxa, poetyckiego geniusza i „l'enfant terrible” francuskiego kina, twórcy wielokrotnie nagradzanego „Holy Motors”.
- 3** Film otwierał tegoroczny Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Cannes. Leos Carax został uhonorowany na festiwalu Nagrodą za Najlepszą Reżyserię.
- 4** Jedna z najdroższych i najbardziej spektakularnych europejskich produkcji ostatnich lat.
- 5** Scenariusz, piosenki i muzykę do filmu stworzył legendarny amerykański zespół Sparks.
- 6** Za produkcję muzyczną filmu odpowiadają twórcy „La La Land” i „Moulin Rouge!”.
- 7** Film zebrał entuzjastyczne recenzje w Cannes i aż 89% na Rotten Tomatoes, jednocześnie dzieląc zarówno widzów, jak i krytyków.

ANNETTE

w kinach od 20 sierpnia

TWÓRCY

LEOS CARAX

Urodzony w 1960 roku reżyser, scenarzysta i krytyk filmowy, „l'enfant terrible” francuskiego kina.

W wieku zaledwie 24 lat Carax nakręcił białoczerwony „Boy Meets Girl” (1984), hołd oddany niemy filmom, światu Jeana Cocteau i kinematografii Jean-Luca Godarda. To pierwsza część tzw. trylogii paryskiej, urzekającej miejskim, nocnym pięknem tego magicznego miasta.

Druga część, „Zła krew” (*Mauvais sang*, 1986), to pean na cześć rytmu i miłości z udziałem Denisa Lavanta, Juliette Binoche i Michela Piccoli, który zdefiniował styl Caraxa, przynosząc mu zarazem pierwszy międzynarodowy sukces (Konkurs Główny Berlinale, 3 nominacje do Cezarów). W 1991 roku reżyser porwał się na niezwykle ambitny projekt – zamykający trylogię – pt. „Kochankowie z Pont-Neuf” (*Les amants du Pont-Neuf*). Carax przez trzy lata odtwarzał całe dzielnice Paryża na potrzeby filmu, który do dziś jest jego największym sukcesem kasowym (jeden z największych hitów francuskiego box office'u w 1991 roku). Film był nominowany

do Nagrody BAFTA dla Najlepszego Filmu Zagranicznego, zdobył również trzy Europejskie Nagrody Filmowe, w tym po raz pierwszy nagrodę aktorską dla Juliette Binoche.

W 1999 roku, po 8 latach ciszy, Carax powrócił do Konkursu Głównego Festiwalu w Cannes z filmem „Pola X”, adaptacją powieści „Pierre, or, The Ambiguities” Hermana Melville'a. W 2008 roku twórca ponownie odwiedził Cannes za sprawą krótkometrażowego „Merde”, stanowiącego część „Tokyo!”, kolektywnej fantazji w trzech aktach, współtworzonej przez Michela Gondry'ego i Bonga Joon-ho, prezentowanej w sekcji Un Certain Regard.

Wreszcie w 2012 r. Leos Carax ponownie wziął udział w Konkursie Głównym w Cannes, prezentując „Holy Motors”, jeden z najgłośniejszych tytułów w swojej karierze.

„Annette” to pierwszy anglojęzyczny projekt Caraxa i jednocześnie jego szósty film pełnometrażowy.

ANNETTE

w kinach od 20 sierpnia

TWÓRCY

Kiedy pierwszy raz zetknąłeś się z muzyką zespołu Sparks?

Leos Carax: Miałem wtedy 13, może 14 lat. Było to kilka lat po tym, jak odkryłem Bowiego. Pierwszy album Sparks jaki miałem (bo go ukradłem), to była „Propaganda”. A potem „Indiscreet”. Do tej pory są to moje dwa ulubione albumy popowe. Ale potem na długie lata przestałem się tym interesować, bo odkąd miałem 16 lat, zacząłem skupiać się na kinie.

A kiedy pierwszy raz spotkałeś Rona i Russella Mael?

Rok lub dwa lata po premierze mojego poprzedniego filmu, „Holy Motors”. W jednej ze scen Denis Lavant odtwarza w swoim aucie piosenkę z „Indiscreet” pod tytułem „How Are You Getting Home?”. Ron i Russel wiedzieli więc, że lubię ich muzykę, i skontaktowali się ze mną w sprawie swojego projektu. To był film fantasy o Ingmarze Bergmanie, uwięzionym w Hollywood, z którego nie może uciec. Ale to nie było dla mnie. Nie mógłbym zrobić filmu, którego akcja jest osadzona w przeszłości, ani takiego, w którym bohater nazywa się Ingmar Bergman. Kilka miesięcy później wystali mi demo 20 piosenek i pomysł na „Annette”.

Musical backstage, czyli te, których akcja rozgrywa się wokół życia teatru, takie jak „Mężczyźni wolą blondynki”, filmy Vincente Minelliego i Busby’ego Berkeleya, czasem zawierają głęboką analizę natury performance’u i roli publiczności. Zastanawiałeś się nad tym, kręcąc „Annette”?

Gdy dostałem od Sparks pierwsze piosenki i treatment, dużym problemem było dla mnie to, że bohater jest stand-uperem, ale nic nie wiadomo o jego występach. We Francji widziałem kilka stand-upów, w dzieciństwie i później. Rodzice zarazili mnie uwielbieniem dla Toma Lehrera. To nauczyciel matematyki, który w latach 50. zajął się stand-upem. Śpiewał i grał na pianinie. Jego piosenki są bardzo zabawne – podobnie jak utwory Sparks. Do swojego pierwszego filmu ukradłem od niego taki tekst: „Wiedziecie, co jest straszne? Że w moim wieku Mozart już od dwóch lat nie żył”. W „Annette” także wykorzystałem fragmenty jego piosenek, tym razem za jego zgodą. Znałem dorobek Lenny’ego Bruce’a i Andy’ego Kaufmana. Przeczytałem ich biografie, a także inne – Richarda Pryora, Steve’a Martina... Niektórzy komiccy ze stresu wymiotują przed występami. Wchodzisz na scenę, wiedząc, że musisz rozśmieszyć ludzi...

To musi być przerażające. To jakby mnie zmuszono do wyjścia na scenę w Cannes, i to nago. Mamy więc dwa wątki: operowy, w którym kobieta umiera na scenie, z muzyką i gracją; i stand-upowy, groteskowy i prowokacyjny tak bardzo, że aż autodestrukcyjny. Widać to u każdego wielkiego komika.

Opowiesz coś o kręceniu w Los Angeles?

Ten film został napisany dla tego miasta. Bracia Mael tam mieszkają, urodzili się tam. Przez całe lata preprodukcji sugerowano mi, żebym przeniósł film gdzie indziej, bo kręcenie w L.A. jest tak drogie. Próbowałem, ale inne miasta to nie było to. Chciałem, żeby Henry podróżował na swym motorze jak na koniu, pomiędzy swoim światem, a światem Ann. To nie mogłoby działać w Nowym Jorku, Paryżu czy Toronto. Musieliśmy więc stworzyć własne L.A., głównie w Belgii i Niemczech, gdzie nie jest zbyt kalifornijsko. Fatamorgana miasta, które samo jest fatamorganą. W samym L.A. kręciliśmy tylko przez tydzień: prolog, sceny na motorze, las, kaniony i wzgórze.

ANNETTE

w kinach od 20 sierpnia

SPARKS – PIONIERZY POPU

Kariera braci Rona i Russela Mael, znanych jako Sparks, to niezbity dowód na to, że można nie tylko trzymać fason przez ponad pół wieku, ale i cały czas podwyższać sobie poprzeczkę. Od debiutanckiej płyty wydanej w 1972 r. ten znany na całym świecie duet nagrał jeszcze 24 równie kreatywne i odważne albumy. W 1974 r., po przeprowadzce z Los Angeles do Londynu, Sparks wydali „Kimono My House” – przełomowy album, który szybko stał się światowym fenomenem i nadał ton dalszym kreatywnym poszukiwaniom braci. Od tamtej pory ci pionierzy popu nieustannie powiększają swój wyjątkowy dorobek – czy to w formie nagrań, czy koncertów na żywo.

Sparks, mistrzowie muzycznych evergreenów, nie stracili nic ze swojego apetytu na dźwiękowe przygody. Ich doceniony przez krytyków album „Hippopotamus” osiągnął komercyjny sukces i znalazł się

w licznych zestawieniach najlepszych płyt 2017 r. Najnowszy album grupy, „A Steady Drip, Drip, Drip” z 2020 r., to z kolei trzecia płyta zespołu, która poszybowała wprost do pierwszej dziesiątki brytyjskiej listy przebojów (w 1974 r. „Kimono My House” zajęło 4. miejsce, a „Propaganda” 9.). W marcu 2021 r. grupa ogłosiła rozpoczęcie pracy nad 26. albumem studyjnym, który ma się ukazać w 2022 r. – równoległe z zaplanowaną na ten rok trasą koncertową.

Szóstą dekadę działalności bracia rozpoczynają wyczekiwaną premierą filmowego musicalu „Annette” – pierwszego anglojęzycznego filmu Leosa Caraxa. Sparks są autorami koncepcji scenariusza, muzyki i tekstów. Wyjątkowa kariera grupy została przeniesiona na duży ekran przez Edgara Wrighta („Wysyp żywych trupów”, „Baby Driver”) w pełnometrażowym dokumencie „The Sparks Brothers”.

ANNETTE

w kinach od 20 sierpnia

STOPKA

ANNETTE

reżyser: Leos Carax

występują: Adam Driver,
Marion Cotillard, Simon Helberg

kraj produkcji: Niemcy, Francja, USA,
Japonia, Belgia, Meksyk, Szwajcaria

rok produkcji: 2021

język oryginalny: angielski

gatunek: dramat, muzyczny, romans

czas: 140 min.

MATERIAŁY PRASOWE

Kliknij, aby pobrać

ANNETTE

w kinach od 20 sierpnia

MINIATURKI ZDJĘĆ

Kliknij, aby pobrać zdjęcie

Kliknij, aby pobrać zdjęcie

Kliknij, aby pobrać zdjęcie

Kliknij, aby pobrać zdjęcie

Kliknij, aby pobrać zdjęcie

Kliknij, aby pobrać zdjęcie

ANNETTE

w kinach od 20 sierpnia

GF
GUTEK
FILM

www.gutekfilm.pl